

Дани Светог Василија Острошког у Никшићу

Промоцијом двојезичних руско-српских издања Његошевих дела „Луча микрокозма“ и „Биљезница“ у Никшићу је 7. маја 2019. године почела је традиционална културно-духовна манифестација Дани Светог Василија Острошког.

Јереј др Никола Маројевић је, дајући уводну реч, казао да је неизрециву Љепоту свебожанствене Тројице, као љествицу познања и живљења, Петар II Петровић отјеловио у Лучи, приказавши пут човјеков до савршенства:

-Загледани у цјелину његовог дјела, можемо казати да сва Његошева философија – и теоријска и практична – има своје исходиште у косовској мисли. Сав његов живот, у свим појавним облицима, и унутарњи и спољашњи, одвија се у односу на присутност и оваплоћење тог косовског завјета. Косовска мисао доминира његовим не само животом, већ и стваралаштвом, огледајући се у његовој визији трагичне народне судбине, коју увијек прати доза скептицизма и песимизма. Стога се и у ово наше савремено доба може сасвим разумјети сва дубина Његошевог увида у природу и темперамент

човјека који живи на овим просторима.

У представљању је учествовао Преосвећени Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило (Бојовић) који је истакао да је Његош широк, слојевит, јер је он, у исто време, и песник, и филозоф, и Владика, и владар.

-Његова мисао излази из димензија наших живљења или по ријечима Бећковића: Нема тога ко је умио тако заманут главом, као Његош. Он је, како пјеснички каже Ранко Јововић: Хришћански принц обучен у хаљину античке филозофије. Покушао сам да, као бивши математичар и недовршени теолог, истражим логосе, те основне постулате Његошеве мисли. Допада ми се превод „Луче“ Иље Числова, а нарочиту пажњу сам обратио на пасус из Пролога који је, по мом мишљењу, најважнији, у коме су кључни стихови „Луче“. Числов је пренио вјеран смисао ових стихова, а надам се да ће бити још превода овог дјела, који ће дати напретке у многим дијеловима „Луче“, рекао је, поред осталог, владика Кирило.

Књижевник Радомир Уљаревић говорио је о „Лучи микрокозма“, доживљавајући песнички то дело као сведочење очевидца, тајновидца и боговидца, као путопис кроз вечност:

-Његош у келији, током Васкршњег поста, полази други свијет, вођен свијетлом идејом, освјетљавајући пут Лучом васкрсења, и води записник, пише Лучу микрокозма која нас сваки пут изнова задивљује љепотом што

запљускује из сваког стиха, узвишеношћу мисли, које нас сваки пут изнова заслепљују непојамним сјајем, и несагледивом дубином, која наш дух узбуђује и опседа раније нечувеном музиком, и сликама какве раније нису виђане, које су увјерљиве и својом оригиналношћу потврђују и посвједочују неупитно тајновидство Његошево, неупитно боговидство његово.

Председник Књижевног друштва „Његош“ књижевник Милутин Мићовић, који је уредник промовисаних двојезичних, руско-српских издања, дела Његошевих је навео да се „Биљежница“ први пут појављује у јавности на руском језику.

-О Лучи смо говорили ту и тамо, врло мало, али је цаба говорити много ако она не живи, ако немамо живи додир, а „Биљежница“ је, сви ће се сложити, засигурно, најславнија биљежница. „Биљежница“ је постала књижевно дјело одабраних мисли, сличних Хераклиту; мислим да су се они у духу негдје сретали. „Биљежница“ је мање објављивана и није улазила често у сабрана дјела Његошева. Изостављана је, али и различито објављивана. Имају фрагменти, који су везани за пјесничко искуство, за његово књижевно дјело, а они су важни, јер су ти записи нека основа, зрнца из којих је израстало његово велико пјесничко, мисаоно, филозофско дјело, рекао је Мићовић.

О раду на преводу „Биљежнице“ на руски језик говорила је Људмила Бурцева, која је превод урадила са Анастасијом Бурцевом Врбицом. Оба дела су, по благослову Епископа будимљанско-никшићког г. Јоаникија, који је и присуствовао промоцији, изишла у издању Епархије будимљанско-никшићке, Књижевног друштва „Његош“ и ИК „Штампар Макарије“.

spc.rs